

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Stefoglo Vasile xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în or. xxxxx, str. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 23.10.2017 – 22.04.2019;

instanța de apel: 27.05.2019 – 17.09.2019;

instanța de recurs ordinar: 23.12.2019 – 08.09.2020.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 aprilie 2019, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Stefoglo Vasile în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional.

A fost încetat procesul contravențional în privința lui Stefoglo Vasile de comiterea contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Corpurile delictive: mijloacele bănești în sumă de 10090 euro ridicate de la Stefoglo Vasile în rezultatul actului de control fizic vamal nr. 3 din 08 septembrie 2017, care au și fost recunoscute corpuri delictive și au fost transmise pentru păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța din 15.09.2017, în conformitate cu art. 106 Cod penal - la intrarea sentinței în vigoare a le trece forțat și gratuit în folosul statului.

Cerința acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

1.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Stefoglo Vasile, la data de 08 septembrie 2017, aproximativ la ora 21:00, deplasându-se din Republica Moldova în Federația Rusă, fiind înregistrat în calitate de

pasager al cursei aeriene „Chișinău-Moscova”, în zona de control vamal a Aeroportului Internațional Chișinău pe direcția „ieșire din țară”, având asupra sa bagajul cu care se deplasa, la sectorul unde are loc trecerea controlului vamal a ales coridorul verde, care semnifică că persoana nu are nimic de declarat și în așa mod a trecut zona de control vamal fără a declara careva bunuri sau valori, însă, după efectuarea controlului special de securitate de către colaboratorii poliției de frontieră, Stefoglo Vasile a fost întors pentru efectuarea controlului vamal suplimentar, în cadrul căruia s-a constatat că acesta avea asupra sa numerar în valută străină în sumă de 20 090 euro, pe care, contrar prevederilor art. 31 lit. b) al Legii nr. 1569 din 20.12.2002, cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, potrivit căror persoanele fizice sunt obligate să declare în scris numerarul și cecurile de călătorie în valută străină la scoaterea acestora de pe teritoriul Republicii Moldova, dacă suma lor depășește 10 000 euro (sau echivalentul lor) de persoană, nu l-a declarat organului vamal, astfel încât din motive independente de voința făptuitorului intențiile sale criminale nu au fost duse până la capăt.

Acțiunile lui Stefoglo Vasile de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic în baza art. 27, art. 248 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative „tentativa de contrabandă, adică de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a obiectelor și a altor valori în proporții mari, prin nedeclarare”.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vidrașco Tatiana, care a solicitat casarea în parte a sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 22 aprilie 2019, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: cheltuielile judiciare în mărime totală de 2799,58 lei de încasat din contul cet. Stefoglo Vasile.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- sentința primei instanțe în partea respingerii încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată este neîntemeiată;

- expertiza nr. 34/12/1 -R-4986 din 14.09.2017 a bancnotelor ridicate de la Stefoglo Vasile a fost efectuată la cererea organului de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o;

- cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului, temeiul juridic fiind vinovăția sa contravențională, deoarece fără săvârșirea contravenției astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- inculpatul Stefoglo Vasile a comis contravenția imputată și urmează a suporta cheltuielile, pe care în altă ordine de idei nu le-ar fi suportat statul dacă această contravenție nu s-ar fi comis.

2.2. Avocatul Zamfir Pavel, în numele inculpatului Stefoglo Vasile, care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 aprilie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat.

În argumentarea apelului, avocatul Zamfir Pavel, în numele inculpatului Stefoglo Vasile a invocat că:

- nu s-a confirmat culpabilitatea lui Stefoglo Vasile în comiterea infracțiunilor imputate, această concluzie se desprinde din analiza declarațiilor inculpatului, martorilor și altor material acumulate pe cauza penală;

- instanța nu s-a conformat prevederilor procesual penale și a tras concluzii contradictorii;

- instanța inițial în partea descriptivă a sentinței s-a referit la prevederile art. 431 alin.(4) Cod contravențional și art. 162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căruia „banii asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se trec în venitul statului”, temei din care corpurile delict - mijloacele bănești în sumă de 10 090 euro, care formează obiectul contravenției, depistați și ridicați de la Stefoglo Vasile în timpul actului de control fizic vamal nr.3 din 08 septembrie 2017, care au fost recunoscute corpuri delict și au fost transmise pentru păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța și actul nr.46 din 21 septembrie 2017, urmează a fi trecute forțat și gratuit în folosul statului;

- în partea dispozitivă a sentinței, deși dispune încetarea procesului penal, dar și a celui contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție, instanța î-și motivează soluția de trecere gratuită și forțată în folosul statului a banilor recunoscute ca corp delict, numai prin referință la prevederile art. 106 Cod penal, ezitând să se refere și la prevederile art. 439⁷ Cod contravențional;

- pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei nu au fost prezentate și administrate probe suficiente, obiective, pertinente și concludente, care ar confirma culpabilitatea inculpatului, în lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, dar nici a componentei de contravenției prevăzute la art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, se impune soluția achitării lui Stefoglo Vasile.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019:

A fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vidrașco Tatiana.

Admis apelul avocatului Zamfir Pavel în interesele inculpatului Stefoglo Vasile, casată sentința integral, inclusiv în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: procesul penal pornit în privința lui Stefoglo Vasile în baza art. art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motiv că fapta constituie contravenție prevăzută de art. art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional pe motivul intervenirii termenului de prescripție. Corpurile delictive: mijloacele bănești în sumă de 10090 (zece mii nouăzeci) euro, ridicate în baza actului de control fizic vamal nr. 3 din 08.09.2017, transmise pentru păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța din 15 septembrie 2017 de restituit proprietarului Stefoglo Vasile.

3.1. Motivând soluția emisă, instanța de apel a constatat că, contrar prescripțiilor legale prima instanță, deși a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Stefoglo Vasile în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, în partea descriptivă a sentinței a indicat că „analizând materialele cauzei penale, instanța de judecată consideră că vina lui Stefoglo Vasile este dovedită pe deplin și acțiunile acestuia corect au fost încadrate, în baza art. 27, 248 alin. (1) din Codul penal, deoarece acesta a comis tentativa de contrabandă, adică trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a obiectelor și altor valori (mijloace bănești) în proporții mari, prin nedeclarare.”

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat că probele prezentate, confirmă vinovăția „în comiterea infracțiunii imputate”. În același timp, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, precum și art. 462 alin. (2) Cod Contravențional, prima instanță nu a descris fapta contravențională considerată a fi dovedită în baza căruia Stefoglo Vasile a fost recunoscut vinovat.

Instanța de apel a constatat că, Stefoglo Vasile, la data de 08 septembrie 2017, aproximativ la ora 21:00, deplasându-se din Republica Moldova în Federația Rusă, fiind înregistrat în calitate de pasager al cursei aeriene „Chișinău-Moscova”, în zona de control vamal a Aeroportului Internațional Chișinău pe direcția „ieșire din țară”, având asupra sa bagajul cu care se deplasa, la sectorul unde are loc trecerea controlului vamal a ales coridorul verde, care semnifică că persoana nu are nimic de declarat și în așa mod a

trecut zona de control vamal fără a declara careva bunuri sau valori, însă, după efectuarea controlului special de securitate de către colaboratorii poliției de frontieră, Stefoglo Vasile a fost întors pentru efectuarea controlului vamal suplimentar, în cadrul căruia s-a constatat că acesta avea asupra sa numerar în valută străină în sumă de 20 090 euro, pe care, contrar prevederilor art. 31 lit. b) al Legii nr. 1569 din 20.12.2002, cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, potrivit căror persoanele fizice sunt obligate să declare în scris numerarul și cecurile de călătorie în valută străină la scoaterea acestora de pe teritoriul Republicii Moldova, dacă suma lor depășește 10 000 euro (sau echivalentul lor) de persoană, nu l-a declarat organului vamal, astfel încât din motive independente de voința făptuitorului intențiile sale nu au fost duse până la capăt.

Instanța de apel a considerat că faptele lui Stefoglo Vasile conțin semnele calificative ale contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, reieșind din analiza următoarei sisteme de probe apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și anume:

- declarațiile martorului Platon Ghenadie;
- declarațiile martorului Dragușan Dorian;
- raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4986 din 14 septembrie 2017, în privința bancnotelor ridicate de la Stefoglo Vasile, prin care se constată că acestea sunt confecționate la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare (f.d. 23-26);
- procesul-verbal din 15 septembrie 2017 privind examinarea bancnotelor ridicate de la Stefoglo Vasile (f.d. 31-33);
- actul de control fizic vamal nr. 3 din 08 septembrie 2017, prin care se constată că de la Stefoglo Vasile, pasagerul cursei Chișinău-Moscova, în cadrul controlului efectuat la 08 septembrie 2017, începând cu ora 21:00, a fost depistată valută în sumă de 20090 euro (în bancnote cu nominalul de 20, 50, 100, 200 și 500 euro), cu indicarea numărului de serie al fiecărei bancnote depistate (f.d. 5-7);
- conținutul procesului-verbal nr. 48 din 08 septembrie 2017 privind reținerea sumei de 20090 euro în bancnote cu nominalul de 20, 50, 100, 200 și 500 euro, transportate de către pasagerul cursei Chișinău-Moscova, Stefoglo Vasile, motivul reținerii fiind indicat nedeclararea bunurilor organului vamal și lipsa actelor de însoțire (f.d. 8-10).

În viziunea instanței de apel, acțiunile lui Stefoglo Vasile au fost greșit încadrate în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, deoarece, instanța de fond a considerat că Stefoglo Vasile a comis contravenția prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, după semnele calificative: *tentativa de încălcare*

a regulilor vamale, adică trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclarare dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.

Instanța de apel a notat că, prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018 au fost operate modificări în dispoziția art. 248 alin. (1) Cod penal, trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Instanța de apel a menționat că, fapta imputată lui Stefoglo Vasile a fost comisă la data de 08.09.2017, iar potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1233 din 09.11.2016, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 572 din 19.07.2017, cuantumul salariului mediu lunar pe economie pentru anul 2017 a fost stabilit în mărime de 5600 lei.

Instanța de apel a atestat că, modificările operate, valoarea bunurilor care constituie obiect al infracțiunii incriminate lui Stefoglo Vasile, mijloacele băneștii nedeclarate organului vamal și anume suma de 10090 euro, echivalentul a 47,088 lei nu depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate ($5600 \times 100 = 560\ 000$ lei).

Instanța de apel a constatat că, norma penală modificată prin Legea nr.179 din 26.07.2018 înlătură caracterul infracțional al faptei incriminate inculpatului Stefoglo Vasile, acțiunile acestuia constituie componența contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod Contravențional.

De asemenea, instanța de apel prin trimitere la prevederile art. 10 Cod penal, a conchis că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Instanța de apel a menționat că, norma penală modificată prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 înlătură caracterul infracțional al faptei incriminate inculpatului Stefoglo Vasile, iar acțiunile acestuia constituie componența contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod Contravențional.

Cu referire la art. art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 461, 441 alin. (1) lit. b), art. 30 alin. (2) Cod contravențional, instanța de apel a reiterat că, contravenția a fost comisă la data de 08 septembrie 2017, iar până

la momentul actual s-a depășit termenul de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, motiv pentru care este necesar de a înceta procesul contravențional în privința lui Stefoglo Vasile în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Soluționând chestiunea cu privire la aplicabilitatea art. 106 Cod penal, 439⁷ Cod Contravențional, – confiscarea specială, instanța de apel a menționat că de fiecare dată la aplicarea confiscării obiectelor contrabandei în proprietatea statului, se va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale, această situație fiind verificată prin prisma „triplului test”, constant emanat din jurisprudența CtEDO, care presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica și argumenta o restricție adusă: a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică. Așadar, principiul proporționalității, în accepțiunea sa clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor și echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor, care urmează a fi utilizate, în vederea atingerii unui scop predefinit.

Instanța de apel a conchis că, obiectivele consemnate pot fi atinse doar prin motivarea corespunzătoare a soluției de aplicare a confiscării speciale, ceea ce în cauza dată nu a fost realizat. Or, formalismul de care a uzat prima instanță în expunerea argumentelor în favoarea confiscării mijloacelor băneștii ce aparțineau inculpatului, nu poate atinge pragul minim necesar de motivare în acest sens.

Instanța de apel a specificat că din prevederile art. 46 alin. (3) din Constituție, rezultă că poate fi confiscată doar averea dobândită ilicit și caracterul ilicit al dobândirii averii se prezumă și reieșind din principiul contradictorialității procedurii penale, sarcina dovedirii averii desinate, folosite sau rezultate din infracțiune pe una din căile prevăzute la art. 33 alin. (1), (2) Cod penal, revine organului de urmărire penală la ancheta preliminară și procurorului în ședința judiciară (pct.10 al Hotărârii privind practica aplicării de către instanțele de judecată a dispozițiilor legale referitoare la confiscarea averii nr. 40 din 27.12.1999).

Instanța de apel a considerat că corpurile delictive: mijloacele bănești în sumă de 10090 (zece mii nouăzeci) euro, ridicate în baza actului de control fizic vamal nr. 3 din 08 septembrie 2017, transmise pentru păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța din 15 septembrie 2017 urmează a fi restituite proprietarului Stefoglo Vasile.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță întemeiat a dispus și respingerea cerinței acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, compuse din suma de 2799,58 lei care

includ: (1) 33 lei - consumabile (hârtie), fiind luate în calcul filele materialelor cauzei și celor prezentate participanților; (2) 666,58 lei - salariul procurorului (1 zi), fiind luat în calcul timpul utilizat pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală și întocmirea actelor procesuale; (3) 2 100 lei - cheltuieli pentru efectuarea expertizei, atât timp cât cheltuielile solicitate de către acuzatorul de stat nu se includ în noțiunea de „cheltuieli judiciare” în sensul prevăzut de art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală și nu urmează a fi puse în sarcina inculpatului Stefoglo Vasile. Or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului - salariul procurorului este achitat de către angajator, nu de către inculpat, iar consumabile sunt necesare în vederea constatării faptei infracționale și nu implică cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală în legătură cu efectuarea urmăririi penale.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a deciziei în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la soarta corpului delict: mijloace bănești în sumă de 10090 euro și a menține sentința prin care corpurile delict: banii în sumă de 10 900 euro, în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal au fost trecute forțat și gratuit în folosul statului.

În susținerea recursului declarat, procurorul a expus următoarele:

- decizia instanței de apel în partea ce ține de soluția dispusă pe caz cu privire la confiscarea specială este neîntemeiată și contrară normelor procesuale, instanța în mod incorect respingând solicitarea privind confiscarea specială a banilor utilizați la comiterea infracțiunii;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, art. 427 al. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a luat în considerație prevederile art. 106 alin. (1) Cod penal.

5. La recursul ordinar declarat, nu a fost depusă referință.

6. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la soarta corpului delict cu menținerea în această parte a sentinței, reieșind din raționamentele expuse în continuare.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

La caz, din textul recursului ordinar declarat de către procuror se reține că, acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură

penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, invocându-se în special următorul temei: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În opinia recurentului, instanța de apel nu a luat în considerație faptul, că potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal „confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni. În cazul în care bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni nu mai există sau nu se găsesc, se confiscă contravaloarea acestora.

De asemenea, procurorul în sumarul recursului a invocat că conform prevederilor art.431 alin.(4) Cod contravențional și art. 162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, „banii asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se trec în venitul statului, temei din care instanța de fond corect a dispus ca mijloacele bănești în sumă de 10 090 euro, care formează obiectul contravenției, depistați și ridicați de la Stefoglo Vasile în timpul actului de control fizic vamal nr.3 din 08 septembrie 2017, care au fost recunoscute corpuri delictive și au fost transmise pentru păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța din 15 septembrie 2017 și actul nr.46 din 21.09.2017, urmează a fi trecute forțat și gratuit în folosul statului.

Pornind de la criticile recurentului în partea ce se referă la dezacordul cu faptul că mijloacele bănești în sumă de 10 090 euro, nu au fost trecute forțat și gratuit în folosul statului, Colegiul penal lărgit consideră că, acestea sunt întemeiate și recursul declarat în partea dată urmează a fi admis, deoarece instanța de apel eronat a admis apelul avocatului și a restituit corpurile delictive: mijloacele bănești în sumă de 10090 euro, proprietarului Stefoglo Vasile.

La acest capitol, Colegiul menționează că, prima instanță la adoptarea sentinței a ajuns la concluzia că, corpurile delictive: mijloacele bănești în sumă de 10 090 euro, formează obiectul contravenției, depistați și ridicați de la Stefoglo Vasile în timpul actului de control fizic vamal nr.3 din 08.09.2017, au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și au fost transmise pentru păstrare Serviciului Fiscal de Stat prin ordonanța din 15 septembrie 2017 și actul nr.46 din 21 septembrie 2017, din care motiv a considerat că, urmează a fi trecute forțat și gratuit în folosul statului. Însă, în viziunea instanței de apel, rezultând din prevederile art. 46 alin.(4) din Constituția, art.106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală, corpurile delictive: mijloacele bănești în sumă de 10 090 euro, urmează a fi restituite proprietarului, deoarece aplicarea confiscării obiectelor contrabandei, ar putea fi atinse doar

prin motivarea corespunzătoare a soluției de aplicare a confiscării, fapt care nu a fost realizat de către instanța de fond.

Colegiul penal lărgit consideră nefondate concluziile instanței de apel, în partea ce se referă la admiterea cerințelor avocatului de a restitui corpurile delict: mijloacele bănești în sumă de 10 090 euro, deoarece aceștia au fost recunoscute corpuri delict în această cauză.

Prin urmare, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile primei instanțe referitoare la trecerea forțată și gratuită în folosul statului a corpurilor delict: mijloacele bănești în sumă de 10 090 euro, hotărârea în acest sens fiind una motivată, din care motiv se impune necesitatea de a interveni în hotărârea adoptată de către instanța de apel, casând-o în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la soarta corpului delict, mijloace bănești în sumă de 10090 euro.

Referitor la alegațiile recurentului privind criticile prin prisma incidenței cazurilor de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, specificate mai sus, cu excepția celor ce se referă la soarta corpurilor delict, Colegiul penal lărgit le apreciază ca neîntemeiate.

În cele din urmă, Colegiul constată că, instanța de apel greșit a admis apelul avocatului doar în partea restituirii proprietarului Stefoglo Vasile a corpurilor delict: mijloacelor bănești în sumă de 10 090 euro, și prin pronunțarea unei noi hotărâri a comis o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică hotărârea nu cuprinde motive fondate legal pe care se întemeiază soluția.

Având ca reper raționamentele expuse, Colegiul statuează că, sentința în partea în care corpul delict a fost trecut forțat și gratuit în folosul statului, mijloacele bănești în sumă de 10090 euro este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază, că apelul declarat de avocat, în latura vizată mai sus, a fost greșit admis, din care considerente decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței adoptate de prima instanță, în această parte.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Stefoglo Vasile xxxxxx*, în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la soarta corpului delict: mijloace bănești în sumă de 10090 (zece mii nouăzeci) euro, cu menținerea în această parte a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 aprilie 2019, prin care conform art.106 Cod de procedură penală, au fost

trecute forțat și gratuit în folosul statului, mijloacele bănești în sumă de 10090 (zece mii nouăzeci) euro.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate, se mențin.

Decizia motivată pronunțată la 08 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena